

— podczas gdy przede wszystkim jedynie tym funkcjonariuszom i zastępcy kierownika przysługuje właściwość w zakresie prowadzenia dochodzenia dyscyplinarnego przeciwko temu kierownikowi, następnie ich kariera zależy w znacznej mierze od decyzji wspomnianego kierownika, a wreszcie kadencja wspomnianego zastępcy kierownika upłyne jednocześnie z upływem kadencji samego kierownika,

jeżeli uregulowanie to nie zostało ukształtowane w taki sposób, by nie mogło prowadzić do powstania w przekonaniu jednostek żadnych uzasadnionych wątpliwości co do wykorzystywania kompetencji i funkcji tego organu jako narzędzi nacisku w odniesieniu do działalności tych sędziów i prokuratorów oraz kontroli politycznej tej działalności.

(¹) Dz.U. C 165 z 19.4.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 maja 2023 r. – Komisja Europejska/Sopra Steria Benelux, Unisys Belgium

(Sprawa C-101/22 P) (¹)

[Odwołanie – Regulamin postępowania przed Trybunałem – Artykuł 169 – Odwołanie od sentencji orzeczenia Sądu – Zamówienia publiczne na usługi – Postępowanie przetargowe – Rozporządzenie (UE, Euratom) 2018/1046 – Artykuł 170 ust. 3 – Punkt 23 załącznika I – Odrzucony oferent, który poinformował Komisję Europejską o wskazówkach dotyczących rażąco niskiego charakteru wybranej oferty – Zakres obowiązku uzasadnienia spoczywającego na instytucji zamawiającej]

(2023/C 223/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. André, M. Ilkova, O. Verheecke, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Sopra Steria Benelux, Unisys Belgium (przedstawiciele: L. Masson, G. Tilman, avocats)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 207 z 23.5.2022.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 11 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Niederösterreich – Austria) – RE/Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

(Sprawa C-155/22 (¹), Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport drogowy – Wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego – Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 – Artykuły 6 i 22 – Uregulowanie krajowe umożliwiające przeniesienie odpowiedzialności karnej za poważne przestępstwa dotyczące czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców – Nieuwzględnienie sankcji nałożonych za te naruszenia przy ocenie dobrej reputacji przedsiębiorstwa transportu drogowego]

(2023/C 223/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RE

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

przy udziale: Arbeitsinspektorat NÖ Wald- und Mostviertel

Sentencja

Artykuł 22 rozporządzenia nr 1071/2009 ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE, zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r., w związku z art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1071/2009, ze zmianami,

należy interpretować w ten sposób, że:

sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, na mocy którego osoba ponosząca odpowiedzialność karną za naruszenia popełnione w ramach przedsiębiorstwa transportu drogowego, której zachowanie jest uwzględniane przy ocenie dobrej reputacji tego przedsiębiorstwa, może wyznaczyć osobę jako pracownika odpowiedzialnego za przestrzeganie przepisów prawa Unii dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku kierowców i przenieść w ten sposób na tę ostatnią osobę odpowiedzialność karną za naruszenia tych przepisów prawa Unii, jeżeli prawo krajowe nie pozwala na uwzględnienie przypisywanych temu pracownikowi naruszeń w celu dokonania oceny, czy wspomniane przedsiębiorstwo spełnia wymóg dobrej reputacji.

(¹) Dz.U. C 222 z 7.6.2022.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 maja 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Stuttgart – Niemcy) – TAP Portugal/flightright GmbH (C-156/22), Myflyright GmbH (C-157/22 i C-158/22)

[Sprawy połączone od C-156/11 do C-158/22, TAP Portugal i in. (Śmierć drugiego pilota)] (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Odszkodowanie dla pasażerów linii lotniczych w przypadku odwołania lotu – Artykuł 5 ust. 3 – Zwolnienie z obowiązku odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Niespodziewana nieobecność, z powodu choroby lub śmierci, członka załogi niezbędnego do wykonania lotu]

(2023/C 223/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: TAP Portugal

Druga strona postępowania: flightright GmbH (C-156/22), Myflyright GmbH (C-157/22 i C-158/22)

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91,

należy interpretować w ten sposób, że

niespodziewana nieobecność, z powodu choroby lub śmierci, członka załogi niezbędnego do wykonania lotu, która to nieobecność nastąpiła na krótko przed planowanym odlotem, nie wchodzi w zakres pojęcia „nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 222 z 7.6.2022.